

Nato so vlekli vrv; v sredi potegnejo črto po tleh in vrsta je premagana, ako mora črto prestopiti. Na vsaki strani vleče osem mož. Oglasili so se bili Grki, Nemci, Amerikanci, Švedi in Angleži, zadnji s tremi vrstami. Grkov in Nemcev ni bilo k igram, Švede so Angleži takoj premagali in tudi Amerikancem se ni godilo nič bolje, akoravno so postavili v vrsto najboljše svoje atiete, M. J. Sheridana, Flannagana, Gratha, Rosa, Dearborna, Talbota, Coa in Horra. Videlo se je, da Amerikanci tukaj niso doma. Njihova pozicija ni bila dobra, niso se znali zakopati takorekoč v tla, moč nog je prišla premalo v poštev; Angleži so v tej stroki pravi mojstri, pri borbi so ležali skoro vznak in izrabili na ta način vso moč. Vsi brez izjeme so bili približno dva metra

polnjeni z vodo, in ograje različne visokosti. Tekač mora biti jako dobro izvežban, mora znati štediti s svojo močjo in ne gledati na lepoto skokov, temveč samo na to, kako bo hitreje premagal to in ono zapreko. Tako nekateri bolj plitve jarke kar hitro prebredo, ker bi se po skoku morali kolikor toliko ustaviti in tako izgubiti dragoceni čas. Akoravno je bila pot dolga čez tri kilometre in so se ovire kar grmadile, je bil vendar Anglež Russell že v 10 minutah in 48 sekundah na koncu.

Sledil je tek na pet angleških milj = 8.045 km. Zmaga se je imela odločiti med Angležema Voightom in Owenom, Švedom Svanbergom in Afrikancem Hefferonom. Po prvi miljji je bil na čelu Svanberg, po drugi Hefferon, istotako po tretji, pri četrti Svan-

SV. PRIMOŽ: SV TRIJE KRALJI

visoki, čez 100 kg težki, poleg tega pa izvrstno izvežbani; ni čuda, da jim ni bil nihče kos.

Na hrbtu je preplaval 100 m Nемеc Bieberstein v 1 minuti in 25 sekundah, drugi je bil Danec Dam, eno sekundo pozneje.

Ker v kljub razvitemu športnemu čutu Angležev obisk do 18. julija ni bil tak kakor so pričakovali, so cene znižali na polovico, in res se je nabralo okrog 50.000 gledalcev, akoravno se je vreme držalo zelo čemerno in kislo. Prišla sta tudi kraljica in švedski prestolonaslednik. Vsak večer dosedaj je bila pri tem ali onem velikanska pojedina, prireditelji so tekmovali, kdo bo gostom bolj postregel.

18. julija je bil najprvo tek z zaprekami na 3200 m (Hindernislaufen). Tekališče je navadno ravno, poraslo s travo, zapreke tvorijo nešteti jarki, na-

berg; Voight je letel do tedaj nekako na poizkušnjo, tu pa pospešil korake in bil koncem pete milje petdeset metrov pred Owenom, tretji je bil Svanberg, četrti Hefferon. Voight je porabil samo 25 minut in 11 sekund.

Jako zanimiva točka je bila sedaj na vrsti: dirkanje na kolesu. Najprvo je šlo na 5 km in je zmagal Anglež Ben Jones v 8 minutah in 36 sekundah, primerno slab čas proti rekordu 7 minut in 46 sekund. Pri dirkanju na 100 km je razburjenje seveda rastlo, posebno če se je komu kaj pokvarilo na kolesu in je vseeno tekmece dohitel na drugem; naravnost pa glušče je bilo ploskanje, vrišč in vik, če je bil ta junak Anglež. In Anglež je dirko tudi dobil, C. Bartett, v 2 urah in približno 42 minutah, Francoz Denny je bil samo za širino enega kolesa za njim.